

само като проява на здраво историческо съзнание, но и като изворъ за съвременната на съставителитѣ епоха. Отъ почти сжщото време сж лѣтописнитѣ бележки на попъ Койчо Икономовъ (братъ на попъ Йовчо) и на сина му попъ Никола, отъ сжщия градецъ⁹⁹⁾. Бележитѣ се състоятъ отъ такива, които съставителътъ преписалъ по записки въ „бащина си тефтеръ“ (начеватъ отъ 1779 год.) и други, съставени отъ него лично (начеватъ отъ 1846 г.). Хронологическиятъ редъ не е строго спазенъ. Множество бележки се отнасятъ до родовата история, други пъкъ разказватъ за деяния на султанитѣ и на гръцкитѣ владици, за природни явления и знамения. Попъ Койчо умрѣлъ на 8. VII. 1850 г. и продължилъ бележитѣ синътъ му Никола (роденъ 22. VIII. 1812 г.). Любопитни сж сжщо бележитѣ на Жендо Вичовъ отъ гр. Котелъ (роденъ около 1813/14 г., умрѣлъ презъ лѣтото 1868 г.)¹⁰⁰⁾. Тѣ засѣгатъ главно миналото на родния му градъ, на чието наречие сж и написани. Бележитѣ сж докарани до м. юлий 1868 г. Познати сж сжщо лѣтописнитѣ бележки на учителя Христофоръ Новаковичъ отъ гр. Разградъ¹⁰¹⁾. Авторътъ (умрѣлъ въ 1848 г.) пише на диалектъ и излага събитията следъ 1828 г. до къмъ 1839 г., следъ което бележитѣ сж били продължени отъ зетя му попъ Кръстю Атанасовъ. Познати сж и нѣкои лѣтописни бележки, обнародвани отъ проф. Йорд. Ивановъ¹⁰²⁾. Тѣ излагатъ, въ сбита форма, събития отъ 1813 г. до 1861 год. Презъ миналия вѣкъ, преди Освобождението, се забелязва сжщиятъ силенъ интересъ къмъ родното минало¹⁰³⁾. Обаче, за всички почти е отличително все сжщото предвзето и ненаучно отношение къмъ българската история. Заслужава да бжде споменатъ, между другитѣ, революционерътъ-писа-

⁹⁹⁾ Н. Стойковъ, *Изъ зайискиѣ на поѣ Койча Икономовъ и поѣ Никола х. Койчевъ оѣ Грѣвна* (СбМНПр, XV. 1898, 310—314).

¹⁰⁰⁾ Г. Кировъ, *Лѣтописѣ на Женда Вичовъ оѣ Кошелъ* (СбМНПр, XII. 1895, 359—378).

¹⁰¹⁾ Ив. Стефановъ, *Лѣтописни бѣлѣжки изъ единъ ржкойисенъ сборникъ на даскалъ Христофоръ Новаковичъ оѣ Разградъ* (СбМНПр, XV. 1898, 315—321). — Преиздадени сж съ поправки отъ В. Йордановъ, *Единъ разградски ржкойисъ оѣ началоѣ на 19 вѣкъ* (въ сборникъ „35-годишнината на Разградското читалище „Развитие“ [Разградъ 1904], 51—58). — Ср. сжщо М. Дриновъ, *Лѣтописни бѣлѣжки оѣ Разградъ* (въ: Съчинения II, 331).

¹⁰²⁾ Йорд. Ивановъ, *Български сѣтарини...*, 525—526.

¹⁰³⁾ Измежду разнитѣ историографски опити презъ миналия вѣкъ могатъ да бждатъ указани само нѣкои по-важни. За историографскитѣ занимания на Хр. Даскаловъ вж. Т. Н. Шишковъ въ СбМНПр, VIII.